

ОФІЦІЙНО

Склад нового Кабінету Міністрів України

За призначення Дениса Шмигала Прем'єр-міністром України проголосував 291 народний депутат із 405 зареєстрованих у сесійній залі ввечері 4 березня 2020 року. За проголосували: від «Слуги народу» 242 депутати, від групи «За майбутнє» — 18, від групи «Довіра» — 17, позафракційних — 14. Як і попереднього разу, торік наприкінці серпня, коли парламент призначав Олексія Гончарука, жодного голосу не дали фракції «Європейська солідарність», «Батьківщина», «Голос» та ОПЗЖ. Під час пакетного голосування за склад уряду фракція «Голос» залишила сесійну залу, не бажаючи брати участь, на їхню думку, в черговому експромті та експерименті над країною. Та в сесійній залі знайшлося 277 народних депутатів, які підтримали запропоновані Прем'єром кандидатури. Пізно ввечері 4 березня нові міністри склали присягу у Верховній Раді. Це відбулося шляхом проголошення тексту присяги члена Кабінету Міністрів новообраним Прем'єр-міністром Денисом Шмигалем із трибуни парламенту. У новому уряді залишаються чотири вакансії, зокрема економічного та освітнього напрямів. Та Прем'єр хоче розширити ще два напрями діяльності уряду. Кандидатури буде подано найближчим часом.

Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль

Народився 1975 року в м. Львів. Освіта повна вища: у 1997 р. закінчив державний університет «Львівська політехніка» за спеціальністю менеджмент у виробничій галузі (машинобудування), інженер-економіст. Кандидат економічних наук (2003).

1995—2009 — робота на керівних посадах на підприємствах Львова.

2009—2013 — перейшов працювати до Львівської обласної державної адміністрації.

У 2014 році став заступником начальника головного управління Міндоходів Львівської області.

2015—2017 рр. — радник, віцепрезидент, генеральний директор, член Наглядової ради ТзОВ ТВК «Львівхолод».

2017—2019 — заступник генерального директора з соціальних питань ПАТ «ДТЕК Західенерго», директор ДТЕК Бурштинська ТЕС, в.о. заступника генерального директора з соціальних питань ПАТ «ДТЕК Західенерго», м. Бурштин Івано-Франківської області.

Із серпня 2019-го по лютий 2020 року — голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації.

4 лютого — 4 березня 2020 р. — віцепрем'єр-міністр — міністр розвитку громад та територій України.

4 березня 2020 р. призначений на посаду Прем'єр-міністра України.

Із трибуни Верховної Ради Денис Шмигаль зазначив, що продовжить усі починання та реформи попереднього уряду. Однак зауважив, що чимало напрямів урядової політики потребують посилення. Слід посилити економічний блок уряду задля недопущення економічної та бюджетної кризи. «Маємо переглянути бюджет-2020 особливо в частині соціальних виплат і пенсій простих українців, є видатки, які треба зменшити, це стосується зарплат і премій посадовців, зокрема міністрів нового уряду, членів деяких наглядових рад і інших чиновників», — заявив він.

Одне з першочергових завдань — погашення заборгованості перед шахтарями. «Ми не маємо права відвертатися від людей, які щодня ризикують життям, і неприпустимо знищення вугільної галузі», — запевнив Прем'єр-міністр.

Серйозний виклик створила епідемія коронавірусу в світі. А оскільки виявлено його і в Україні, Денис Шмигаль вважає: «Уряд має працювати у двох напрямках. Перший — медичне забезпечення для виявлення та лікування вірусу. Для цього вже багато зроблено, в кожній області визначено медзаклади, готові приймати потенційно хворих, поінформовано сімейних та інших лікарів, у країні є 12 тисяч ліжко-місць в інфекційних лікарнях, близько 2,5 тисячі інфекційних боксів, але цього замало. Має бути комплексна програма в разі поширення вірусу, і вона стане першою цеглиною в побудові системи захисту населення від біологічних, кліматичних і техногенних загроз. Другий — це підвищення рівня інформування населення. І не лише про те, що робити в разі захворювання, а й про те, що робить держава для безпеки своїх громадян. Українці мають знати й бачити, що держава їх захищає».

Прем'єр-міністр зазначив, що є прості речі, для розуміння яких не потрібний докторський ступінь з економіки — це просте людське бажання українців жити заможнo й гідно. І його уряд робитиме все, щоб задовольнити ці бажання, адже «очікування великі, терпіння закінчується, а реформи потрібні були на вчора».



Вадим Пристайко — віцепрем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції



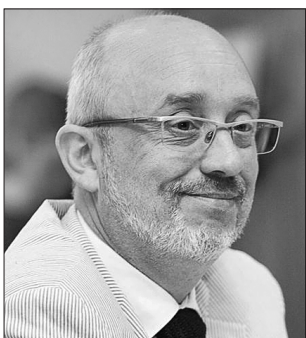
50 років. Народився в Кілії Одеської області. Суміщав посади представника України при НАТО й заступника глави ОПУ. За освітою фахівець з інформаційних технологій (КІП), кар'єрний дипломат. Працює у секторі міжнародних відносин з 1993 року. У структурі МЗС — з 1997-го.

У 2014—2017 роках працював заступником, першим заступником міністра, а також керівником апарату МЗС. Має досвід роботи Послом України в Канаді (2012—2014), очолював Місію України при НАТО (2017—2019). У дипломатичній спільноті відомий як переконаний євроатлантист, займається тематикою НАТО щонайменше з 2007 року, коли працював у профільному департаменті МЗС.

Його призначення заступником глави АП (а потім ОПУ) одностайно схвалювали міжнародні партнери, адже воно свідчить про збереження курсу України на ЄС і НАТО.

З 29 серпня 2019-го по 4 березня 2020-го — міністр закордонних справ України.

Олексій Резніков — віцепрем'єр-міністр — міністр реінтеграції тимчасово окупованих територій



53 роки. Народився у Львові, закінчив юридичний факультет Львівського державного університету імені І. Франка.

Іменитий юрист із багаторічним досвідом. Два роки входив до складу Вищої ради юстиції, куди його призначили від з'їзду адвокатів.

Двічі проходив до Київської міської ради: у 2008 році та 2014-му. Був заступником київського міського голови.

У вересні 2019 року став представником України у Мінській групі і був одним із дієвих членів україн-

ської делегації на зустрічі «нормандської четвірки» у Парижі.

Михайло Федоров — віцепрем'єр-міністр — міністр цифрової трансформації



29 років. Народився у Василівці Запорізької області. Народний депутат від «Слуги народу», радник президента з digital-напрямку.

Навчався у Запорізькому національному університеті на факультеті соціології та управління.

Під час навчання був одним з активних учасників молодіжного громадського руху Актив-З, який займався організацією різних соціальних проєктів на підтримку молоді. У 2012—2013 роках був студентським мером Запоріжжя.

Отримував стипендію від ОБСЄ в межах процесів моніторингу за екологією міста. В 2013 році заснував власне digital-агентство SMMSTUDIO, яке працює над збільшенням продажу через рекламу в соцмережах. Займався бізнесом в галузі IT.

З 29 серпня 2019-го по 4 березня 2020-го віцепрем'єр-міністр — міністр цифрової трансформації. 4 березня 2020-го перепризначений на цю посаду.

Арсен Аваков — міністр внутрішніх справ



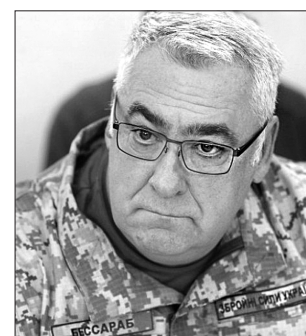
56 років. Народився в Баку. В активній політиці з початку 2000-х.

Був членом виконкому Харківської міськради, головою Харківської ОДА. Восени 2012 року був обраний до ВР за списком об'єднаної опозиції «Батьківщина».

У 2013-му — один із не-публічних лідерів Революції гідності. З січня 2014 року спершу тимчасово, а згодом повноправно став міністром внутрішніх справ.

4 березня 2020-го перепризначений на цю посаду.

Сергій Бессараб — міністр у справах ветеранів



64 роки. Родом із Дніпропетровщини. З моменту завершення навчання і дотепер — на військовій службі.

До війни обіймав різні керівні посади, в тому числі у 2000-х очолював територіальне управління «Північ», за часів Януковича був першим заступником командувача сухопутних військ.

У 2014 році був звільнений в межах люстрації. Однак пізніше у законодавство внесли зміни, дозволивши Президенту залишати на посадах «цінних» військових. Тоді й повернувся на службу.

Вадим Гутцайт — міністр молоді та спорту



48 років. Народився в Києві. Олімпійський чемпіон з фехтування 1992 року. Також брав участь в Олімпіадах 1996 та 2000 років. Після завершення кар'єри став тренером.

Зокрема привів до золотих медалей жіночу збірну українських шаблісток на Олімпіаді 2008 року в Пекіні.

Має ордени за заслуги трьох ступенів за спортивні досягнення і внесок у розвиток олімпійського спорту та медаль «25 років Незалежності України».

Очолював Федерацію фехтування України. Як чиновник керував Олімпійським навчально-спортивним центром «Конча-Заспа».

У 5—6 скликаннях Верховної Ради працював помічником депутата на громадських засадах. Фігурував як кандидат на посаду міністра спорту в 2014 році.

Згодом пішов працювати у Київську міську держадміністрацію, де за результатами конкурсу був призначений начальником департаменту молоді та спорту столиці. Активно виступає за розроблення та ухвалення закону про меценатство у спорті.

ОФІЦІЙНО

Ілля Ємець — міністр охорони здоров'я



64 роки. Народився у Воркуті у багатодітній українській родині. У 1979 році закінчив Київський медичний інститут за спеціальністю «хірургія». Один із найвідоміших українських лікарів. 23 роки працював з Миколою Амосовим.

На початку 1990-х отримав ліцензії на ведення медичної практики в Австралії, Канаді та Франції. До 1998 року працював дитячим кардіохірургом у головних центрах кардіохірургії цих країн. Повернувшись із-за кордону, захистив докторську дисертацію. А через рік очолив Центр дитячої кардіології та кардіохірургії.

Першим в Україні почав успішно оперувати немовлят зі складними вадами серця, впроваджувати в практику пластичні операції на клапанах серця без використання штучних протезів. Зробив три операції з пересадки серця.

Має досвід роботи в уряді — очолював МОЗ України за часів Миколи Азарова, але не підпадає під чинність закону про люстрацію, бо обіймав посаду міністра менше року. Був у складі робочої групи, що має проаналізувати хід реформи української медицини, яку впроваджувала Уляна Супрун.

Марина Лазебна — міністр соціальної політики



45 років. Родом з Київщини. Освіту за фахом «економіст-менеджер» здобула у Київському державному університеті імені Т.Г. Шевченка.

На державній службі з початку 2000 року. Працювала в Міністерстві економіки заступником начальника відділу пенсійної реформи та з питань європейської інтеграції України.

У 2003—2011 роках опікувалася соціальною політикою та працюю у Секретаріаті Кабінету. До 2013-го була помічником міністра, очолювала департамент праці та зайнятості Міністерства соціальної політики.

У 2013 році очолила Державну службу зайнятості та працювала там до ліквідації відомства у березні 2014-го.

Одна із засновників ГО «Новий соціальний вибір» та «Соціальний порядок».

Наприкінці серпня 2019 року Кабінет Міністрів призначив її головою Державної соціальної служби України. Та за два місяці вона звільнилася за власним бажанням.

Олексій Чернишов — міністр розвитку громад та територій



42 роки. Народився в Харкові. З кінця жовтня 2019 року очолює Київську обласну державну адміністрацію.

Відомий харківський бізнесмен та інвестор. Навчався в Харківському гуманітарному університеті «Народна українська академія». Закінчив Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого.

Пройшов професійний курс за стандартами міжнародного Інституту Project Management Institute на базі американської енергетичної компанії Westinghouse.

Розпочав кар'єру в IT-галузі в компанії Telesens, яка розробляла системні програмні продукти для телекомунікаційного бізнесу. Згодом разом з партнерами придбав українську частину групи.

У 2000-х співпрацював з концерном АВЕК — був віцепрезидентом з розвитку, а потім президентом концерну та всієї групи АВЕК.

У 2014 році заснував інвестиційну компанію VI2 Partners, яка в 2017-му купила 20% акцій мережі супермаркетів «Фуршет» у французького оператора Auchan Group Ашан Україна.

У жовтні 2019 року бізнесмен та інвестор став чинником. Президент Володимир Зеленський призначив Олексія Чернишова головою Київської обласної державної адміністрації.

Одружений, має двох синів.

Ігор Уманський — міністр фінансів



45 років. Економіст і фінансист з великим стажем. У 1997-му закінчив Київський національний економічний університет, магістр ділового адміністрування. Кандидат економічних наук.

З 2000-го по 2003 рік обіймав різні посади в Міністерстві економіки. Працював директором одного з департаментів Нацбанку України, пізніше — заступником голови правління Укртрансфін.

З січня 2008-го по березень 2010 року — перший заступник міністра фінансів. Згодом виконував обов'язки міністра фінансів.

На держслужбу повернувся в жовтні 2014 року першим заступником міністра фінансів. Пішов з посади в грудні 2015-го.

У жовтні 2016 року став позаштатним радником Президента. Приблизно через три роки подав у відставку.

Одружений, має трьох дочок.

Олег Немцінов — Міністр Кабінету Міністрів



42 роки. Народився у Львові. Працював державним секретарем у Міністерстві молоді та спорту, доки відомство не об'єднали з Мінкульту і Мінінформполітики.

У студентські роки брав активну участь у громадській і політичній діяльності. Був головою Молодого Руху, співкоординатором Львівської обласної коаліції молоді «Наша Україна», членом Центрального проводу Української народної партії.

Трудову кар'єру починав у відділі роботи з молоддю департаменту гуманітарної та соціальної політики Львівської міської ради. Працював у львівських органах влади, займався бізнесом у будівельній та готельній галузях.

Після роботи у Львівській ОДА та Львівському регіональному інституті держуправління Національної академії державного управління при Президенті України працював у системі Міндоходів і зборів у Львівській області. У 2014-му служив у прикордонних військах. Був у зоні АТО. Пів року працював керівником військово-цивільної адміністрації сіл Комінтернове, Водяне та Заїченко Волноваського району Донецької області.

Активно цікавиться спортом. Особливе місце в його житті посідає легка атлетика, федерацію якої він очолював у Львівській області й був членом ФЛАУ. Одружений, має сина.

Андрій Таран — міністр оборони



65 років. Генерал-лейтенант у відставці, народився в Німеччині у сім'ї військового. Закінчив Київське вище зенітно-ракетне інженерне училище, Військову академію ППО Сухопутних військ у Києві, пройшов перепідготовку в Інституті міжнародних відносин для дипломатичної служби. Навчався в Національному університеті оборони США у Вашингтоні.

У різні роки служив у центральному апараті Міноборони, головному управлінні розвідки Міноборони, де дослужився до заступника начальника ГУР.

Вільно володіє англійською мовою. Працював на посаді військового аташе при Посольстві України у США. З 2011-го по 2014 рік був представником Міноборони при Представництві України при ООН.

З вересня по листопад 2015 року працював у робочій підгрупі з питань безпеки у Тристоронній контактній групі з урегулювання ситуації на Донбасі на переговорах у Мінську.

Звільнений в запас у 2016-му з посади першого заступника командувача Сухопутних військ ЗСУ.

Дмитро Кулеба — міністр закордонних справ



38 років. Народився в Сумах. Дипломат і фахівець з комунікацій, представник України при Раді Європи.

Випускник Київського інституту міжнародних відносин, працював у структурі МЗС із 2003 року. У 2013-му пішов з державної служби та очолив благодійну організацію «Фонд культурної дипломатії UART».

Навесні 2014-го повернувся до МЗС на посаду посла з особливих доручень, де очолив інформаційний напрям. З 2016 року указом Президента переведений на посольську посаду в Страсбург.

29 серпня 2019 року його призначено віцепрем'єр-міністром з питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

Владислав Криклій — міністр інфраструктури



33 роки. Родом із Києва. Керівник Головного сервісного центру МВС України. Закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Отримав диплом магістра економічних наук з відзнакою.

З 2002-го по 2008-й працював начальником відділу по роботі з цінними паперами на фондовому ринку в КБ «Інтербанк», 2008—2010 роки — в департаменті корпоративних фінансів в інвестиційній компанії «Аструм інвестиційний менеджмент».

У 2014-му став радником міністра внутрішніх справ, опікувався впровадженням інформаційних технологій. У 2015 році його призначено заступником начальника департаменту ДАІ. Згодом став керівником Головного сервісного центру МВС України, де й працював до обрання народним депутатом від «Слуги народу».

29 серпня 2019 року його призначено міністром інфраструктури. 4 березня 2020 року перепризначено на цю посаду.

Денис Малюська — міністр юстиції



38 років. Народився у Дунаївцях Хмельницької області. Навчався у КНУ імені Тараса Шевченка та в Університеті Лондона. В обох навчальних закладах здобув правничу освіту.

У 2000—2010 роках працював у юридичних фірмах і адвокатському об'єднанні. Спеціалізується на напрямках регулювання підприємницької діяльності, врегулюванні спорів і банкрутства.

З 2010 року — консультант Групи Світового банку. На цій посаді надавав технічну підтримку урядам України та країн Центральної Азії. З 2016 року працював в Офісі ефективного управління (BRDO), де був головою правління.

29 серпня 2019 року його призначено міністром юстиції. 4 березня 2020 року перепризначено на цю посаду.



ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про формування складу Кабінету Міністрів України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85, частини четвертої статті 114 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити:

Пристайка Вадима Володимировича на посаду Віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України;
Резнікова Олексія Юрійовича на посаду Віце-прем'єр-міністра України — Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України;

Федорова Михайла Альбертовича на посаду Віце-прем'єр-міністра України — Міністра цифрової трансформації України;

Авакова Арсена Борисовича на посаду Міністра внутрішніх справ України;
Бессараба Сергія Борисовича на посаду Міністра у справах ветеранів України;

Гутцайта Вадима Марковича на посаду Міністра молоді та спорту України;
Ємця Ілліо Миколайовича на посаду Міністра охорони здоров'я України;
Криклій Владислава Артуровича на посаду Міністра інфраструктури України;

Лазебну Марину Володимирівну на посаду Міністра соціальної політики України;
Малюську Дениса Леонтіївича на посаду Міністра юстиції України;
Немцінова Олега Миколайовича на посаду Міністра Кабінету Міністрів України;

Уманського Ігоря Івановича на посаду Міністра фінансів України;
Чернишова Олексія Михайловича на посаду Міністра розвитку громад та територій України.

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ

м. Київ
4 березня 2020 року
№ 516-IX